Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

22 септември 2020 година*

„Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Членове 11 и 194 ДФЕС — Член 1, член 2, буква в) и член 106а, параграф 3 от Договора за Евратом — Помощ, предвидена за блок C на атомната електроцентрала Hinkley Point (Великобритания) — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Цел от общ интерес — Цели на Европейския съюз, свързани с опазване на околната среда — Принципи на опазване на околната среда, на „замърсителят плаща“, на предпазните мерки и на устойчивост — Определяне на съответната икономическа дейност — Пазарна неефективност —Пропорционалност на помощта — Инвестиционна или оперативна помощ — Определяне на елементите на помощта — Известие относно гаранциите“

По дело C-594/18 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 21 септември 2018 г.,

**Република Австрия**, за която се явяват първоначално G. Hesse, а впоследствие F. Koppensteiner и M. Klamert, в качеството на представители, подпомагани от H. Kristoferitsch, адвокат,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

**Европейска комисия**, за която се явяват É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, P. Němečková и K. Herrmann, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

**Чешка република**, за която се явяват M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller и I. Gavrilová, в качеството на представители,

**Френска република**, за която се явяват първоначално D. Colas и P. Dodeller, а впоследствие P. Dodeller и T. Stehelin, в качеството на представители,

**Великото херцогство Люксембург**, за което се явяват първоначално D. Holderer, а впоследствие T. Uri, в качеството на представители, подпомагани от P. Kinsch, адвокат,

**Унгария**, за която се явява Z. Fehér, в качеството на представител, подпомаган от P. Nagy, ügyvéd,

**Република Полша**, за която се явява B. Majczyna, в качеството на представител,

* Език на производството: немски.

**Словашка република**, за която се явява B. Ricziová, в качеството на представител,

**Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия**, за което се явяват Z. Lavery и S. Brandon, в качеството на представители, подпомагани от A. Robertson, QC, и T. Johnston, barrister,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, Ал. Арабаджиев, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi и I. Jarukaitis (докладчик), председатели на състави, T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: M. Krausenböck, администратор

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 28 януари 2020 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 май 2020 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 С жалбата си Република Австрия иска да се отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 юли 2018 г., Австрия/Комисия (T-356/15, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2018:439), с което той отхвърля жалбата ѝ за отмяна на Решение (ЕС) 2015/658 на Комисията от 8 октомври 2014 година относно мярката за помощ SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), която Обединеното кралство възнамерява да приведе в действие за подкрепа на атомната електроцентрала „Hinkley Point C“ (ОВ L 109, 2015 г., стр. 44, наричано по-нататък „спорното решение“), в което Комисията констатира, че тази мярка за помощ е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, и разрешава нейното изпълнение.

### Обстоятелствата, предхождащи спора

2 На 22 октомври 2013 г. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия изпраща уведомление за три мерки за помощ (наричани по-нататък „разглежданите мерки“) в полза на блок C от атомната електроцентрала Hinkley Point (наричана по-нататък „Hinkley Point C“). Получател на разглежданите мерки е NNB Generation Company Limited (наричано по-нататък „NNBG“), дъщерно дружество на EDF Energy plc (наричано по-нататък „EDF“).

3 Първата от разглежданите мерки е договор за разлика, сключен между NNBG и Low Carbon Contracts Ltd — субект, който следва да бъде финансиран чрез законово задължение за всички лицензирани доставчици на електроенергия колективно, чиято цел е да се гарантира стабилност на цените на продажбите на електроенергия на NNBG по време на оперативната фаза на Hinkley Point C. Втората мярка се състои от споразумение между министъра по въпросите на

енергетиката и изменението на климата на Обединеното кралство и инвеститорите в NNBG, с което договорът за разлика се допълва и се предвижда, че ако в резултат на предсрочно спиране на атомната електроцентрала Hinkley Point C по политически съображения Low Carbon Contracts Ltd не изпълни задължението си да извърши компенсаторни плащания на инвеститорите в NNBG, въпросният министър ще изплати компенсация на инвеститорите. Споразумението предвижда също така схема за разпределение на печалбата. Третата мярка е кредитна гаранция от Обединеното кралство за облигациите, които трябва да се емитират от NNBG, гарантираща своевременното плащане на главницата и на лихвите по квалифицирания дълг.

4 На 18 декември 2013 г. Европейската комисия решава да започне официална процедура по разследване на разглежданите мерки. Това решение е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 7 март 2014 г. (ОВ C 69, 2014 г., стр. 60).

5 На 8 октомври 2014 г. Комисията приема спорното решение, в раздел 7 от което посочва, че разглежданите мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В раздели 9 и 10 от това решение Комисията проверява дали посочените мерки могат да бъдат обявени за съвместими с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и стига до утвърдителен извод. Член 1, първа алинея от това решение гласи:

„Помощта за [Hinkley Point C] под формата на договор за разлика, споразумението с министъра и кредитната гаранция, както и всички свързани с тях елементи, които Обединеното кралство планира да приведе в действие, е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) от [ДФЕС]“.

**Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

6 На 6 юли 2015 г. Република Австрия подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.

7 Великото херцогство Люксембург е допуснато да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Република Австрия, докато Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Румъния, Словашката република и Обединеното кралство са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията.

8 Като упреква Комисията, че е обявила разглежданите мерки за съвместими с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, Република Австрия изтъква десет основания в подкрепа на жалбата си.

9 В обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата, след като отхвърля тези десет основания.

**Искания на страните пред Съда**

10 С жалбата си Република Австрия иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение в неговата цялост,

– да уважи жалбата за отмяна на спорното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, и

– да осъди всички встъпили в първоинстанционното производство страни, които участват в производството по обжалване, да понесат направените от тях съдебни разноски.

11 Великото херцогство Люксембург иска от Съда:

– да уважи изцяло жалбата и да отмени обжалваното съдебно решение в неговата цялост,

– да уважи изцяло жалбата за отмяна на спорното решение, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,

12 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата, и

– да се осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

13 Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство искат от Съда да отхвърли жалбата.

## По жалбата

### *По първото основание*

14 В първото си основание Република Австрия твърди, че в обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е констатирал, че изграждането на нова атомна електроцентрала не представлява цел от общ интерес.

#### *По първата част от първото основание*

##### *– Доводи на страните*

15 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 79 и сл. от обжалваното съдебно решение е отхвърлил доводите ѝ, целящи да поставят под въпрос преценката на Комисията, изложена в съображение 374 от спорното решение, според която насърчаването на ядрената енергетика представлява цел от общ интерес. За да се произнесе по този начин, Общият съд неправилно изходил от принципа, че за да прецени дали насърчаването на ядрената енергетика е цел, която държавите членки могат да преследват чрез държавни помощи, въпросът не е дали тази цел отговаря на интереса на всички или на повечето държави членки, а да се определи дали става дума за обществен интерес, а не само за частен интерес на получателя на помощта.

16 По този начин Общият съд се отклонил от практиката на Комисията и от преобладаващата съдебна практика относно прилагането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, съгласно които всяка помощ по принцип трябва да преследва цел от общ интерес или дори цел от общ интерес на Съюза, а именно интерес, който съответства на общия интерес на всички държави членки.

17 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство считат, че тази част от първото основание е неоснователна.

*– Съображения на Съда*

18 Съгласно текста на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС за съвместими с вътрешния пазар могат да се считат помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

19 Така, за да може да се счита за съвместима с вътрешния пазар в съответствие с тази разпоредба, държавната помощ трябва да отговаря на две условия, като първото е, че тя трябва да има за цел да улесни развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, а второто, формулирано отрицателно, е, че тя не трябва да засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

20 Следователно за разлика от член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, който предвижда, че за съвместими с вътрешния пазар могат да бъдат обявени помощите за насърчаване на изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на държава членка, член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС не поставя съвместимостта на дадена помощ в зависимост от условието тя да преследва цел от общ интерес, без да се засяга обстоятелството, че в приетите от Комисията на това основание решения трябва да се следи за спазване на правото на Съюза.

21 Противно на поддържаното от Република Австрия, в посочените от нея решения Съдът не се е основал на наличието на условие помощта да преследва цел от общ интерес. Всъщност, както посочва генералният адвокат в точки 65—71 от заключението си, в решенията си от 17 септември 1980 г., Philip Morris Holland/Комисия (730/79, EU:C:1980:209, т. 24—26), от 24 февруари 1987 г., Deufil/Комисия (310/85, EU:C:1987:96, т. 18) и от 19 септември 2002 г., Испания/Комисия (C-113/00, EU:C:2002:507, т. 67), като е изтъкнал по същество, че Комисията разполага с право на преценка, чието упражняване налага извършването на комплексни преценки от икономическо и социално естество (вж. решение от 8 март 2016 г., Гърция/Комисия, C-431/14 P, EU:C:2016:145, т. 68), които трябва да се извършват в контекста на Съюза, Съдът не е постановил, че Комисията трябва да проверява дали предвидената помощ преследва цел от общ интерес.

22 Що се отнася до практиката на Комисията, следва да се отбележи, че Рамката за държавната помощ за научни изследвания, развитие и иновации (ОВ C 198, 2014 г., стр. 1), Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. (ОВ C 200, 2014 г., стр. 1), Насоките на [Европейския съюз] относно прилагането на правилата за държавна помощ във връзка с бързото разполагане на широколентови мрежи (ОВ C 25, 2013 г., стр. 1), както и Насоките за регионалната помощ за периода 2014—2020 г. (ОВ C 209, 2013 г., стр. 1), на които се позовава Република Австрия, не са приложими към разглежданите мерки, тъй като никой от тези инструменти не е насочен към помощите, предназначени за подпомагане на дейността на атомна електроцентрала.

23 Освен това Република Австрия се позовава на документ на Комисията, озаглавен „Общи принципи за икономическа оценка на съвместимостта на държавните помощи съгласно член 87, параграф 3“, който предвижда метод на анализ, първият етап от който се състои в изследване дали разглежданата помощ преследва ясно определена цел от общ интерес.

24 При все това, дори да се предположи, че такъв документ може да се възприеме като ръководство или известие, от които Комисията по принцип не може да се отклонява, за да не бъде евентуално санкционирана за нарушение на общи правни принципи като принципите на равно третиране или на защита на оправданите правни очаквания (вж. в този смисъл решение от 8 март 2016 г., Гърция/Комисия, C-431/14 P, EU:C:2016:145, т. 69 и цитираната съдебна практика), следва да се приеме, че при всички случаи чрез тези инструменти тя не може

неправомерно да ограничава обхвата на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, като предвижда прилагането на тази разпоредба по начин, несъвместим с изложеното в точка 20 от настоящото решение (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2008 г., Германия и др./Kronofrance, C-75/05 P и C-80/05 P, EU:C:2008:482, т. 65).

25 Освен това, доколкото Република Австрия упреква Общия съд, че се е отклонил от практиката на Комисията при вземане на решения, следва да се припомни, че именно с оглед на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС трябва да се преценява дали дадена помощ отговаря на предвидените в тази разпоредба условия за прилагане, а не с оглед на предходната практика на Комисията (решение от 21 юли 2011 г., Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt/Комисия, C-459/10 P, непубликувано, EU:C:2011:515, т. 38).

26 Тъй като член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС не изисква предвидената помощ да преследва цел от общ интерес, за да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар, първата част от първото основание е неоснователна.

*По втората част от първото основание*

*– Доводи на страните*

27 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 97 от обжалваното съдебно решение е приел, че „[п]редвид член 1, втора алинея и член 2, буква в) от Договора за Евратом […] Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, когато е счела, че Обединеното кралство е имало право да определи, че насърчаването на ядрената енергетика, и по-конкретно стимулите за създаване на нови ядрени производствени мощности, са цел от обществен интерес по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС“.

28 В това отношение тя поддържа, че целта за насърчаване на ядрената енергетика чрез подпомагане на изграждането на атомни електроцентрали не произтича от Договора за Евратом и не се споделя от всички държави членки. Нито в член 2, буква в) от Договора за Евратом, нито в която и да било друга разпоредба от този договор се споменавало за държавни помощи за инвестиции в ядрената енергетика и за изграждането на атомни електроцентрали. Общият съд изтълкувал избирателно този член 2, буква в) от Договора за Евратом, като не взел предвид, че тази разпоредба се отнася не до създаването на нови ядрени производствени мощности, а до създаването на „основни съоръжения“, както и до „развитието на ядрената енергетика“. Поради това насърчаването на ядрената енергетика в смисъл на помощ за създаването на нови производствени мощности не представлявало нито общ интерес, нито общ интерес на Съюза.

29 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че тази част от първото основание е неоснователна.

*– Съображения на Съда*

30 Както следва от анализа на първата част от първото основание, член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС не поставя съвместимостта на дадена помощ съгласно тази разпоредба в зависимост от условието предвидената помощ да преследва цел от общ интерес. Поради тази причина втората част от първото основание също е неоснователна.

31 Освен това тази част не може да бъде уважена и доколкото в нея се поддържа, че Договорът за Евратом не допуска предоставянето на държавни помощи за изграждането на атомни електроцентрали или за създаване на нови ядрени производствени мощности да се разрешава съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

32 Всъщност следва да се отбележи, на първо място, че Договорът за Евратом и Договорът за функционирането на ЕС имат една и съща правна сила, както е видно от член 106a, параграф 3 от Договора за Евратом, съгласно който разпоредбите на Договора за ЕС и на Договора за функционирането на ЕС не дерогират разпоредбите на Договора за Евратом. Както отбелязва генералният адвокат в точки 37 и 38 от заключението си, тъй като Договорът за Евратом е секторен договор за развитие на ядрената енергетика, докато Договорът за функционирането на ЕС има много по-широки цели и предоставя на Съюза широки правомощия в много области и сектори, нормите на Договора за функционирането на ЕС се прилагат в сектора на ядрената енергетика, когато Договорът за Евратом не съдържа специфични правила. Следователно, тъй като Договорът за Евратом не съдържа правила в областта на държавните помощи, член 107 ДФЕС може да се приложи в този сектор, както правилно констатира Общият съд в точка 73 от обжалваното съдебно решение.

33 На второ място, в преамбюла на Договора за Евратом се посочва, че целта на този договор е да създаде условия, необходими за развитието на мощна ядрена енергетика, а в член 1, втора алинея се предвижда, че „Общността има за задача да допринесе за повишаването на жизнения стандарт в държавите членки и за развитието на отношенията с другите страни, чрез създаването на условия, необходими за бързото установяване и развитие на ядрената енергетика“. По-нататък, член 2, буква в) от този договор предвижда, че за да осъществи задачата си, Общността трябва да „улеснява инвестициите и [да] осигурява, по-специално като насърчава начинанията на предприятията, създаването на основни съоръжения, необходими за развитието на ядрената енергетика в Общността“. Освен това от членове 40 и 41 във връзка с точка 11 от приложение II към посочения договор, отнасящи се до инвестициите в областта на ядрената енергетика, е видно, че инвестициите в нови съоръжения или заместването на ядрени реактори от всички видове и за всякакви цели са предвидени в него. От това следва, че преследваните с Договора за Евратом цели обхващат изграждането на атомни електроцентрали или създаването на нови ядрени производствени мощности, така че предоставянето на държавни помощи за тях не противоречи на тези цели.

*По третата част от първото основание*

*– Доводи на страните*

34 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 517 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил довода ѝ, че принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост не допускат предоставянето на държавни помощи за изграждането или експлоатацията на атомна електроцентрала, тъй като такова тълкуване не било в съответствие с член 106a, параграф 3 от Договора за Евратом.

35 Произнасяйки се по този начин, Общият съд противоречал на собствените си съображения, съдържащи се в точка 72 от обжалваното съдебно решение, според които разпоредбите на Договора за Евратом представляват специални правила спрямо разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, като е отрекъл задължението за отчитане на целите на последния, без да обясни коя разпоредба от Договора за Евратом те дерогират.

36 Тъй като се приема, че член 107 ДФЕС се прилага за държавни помощи като разглежданите мерки, други разпоредби от Договора за функционирането на ЕС, установяващи цели като тази за опазването на околната среда, посочена в членове 11 и 194 ДФЕС, би трябвало също да намират приложение, а предвидените в тях изисквания — да се вземат предвид от Комисията. Доколкото Договорът за Евратом не предоставя специфичен инструмент за преследване на целите за опазване на околната среда и за защита на здравето, Общият съд трябвало да вземе предвид тези цели и — във връзка с тях — принципите на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост, за да прецени дали разглежданите мерки преследват цел от общ интерес, като вземе предвид член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и практиката на Съда, съгласно която защитата на здравето и опазването на околната среда са основни цели.

37 В писмената си реплика Република Австрия добавя, че целта за развитие на ядрената енергетика, посочена в член 2 от Договора за Евратом, трябва да се прилага в съответствие с разпоредбите на правото на Съюза, и по-специално в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС. Както обаче е изтълкуван от Общия съд, този член бил в противоречие с целите на Договора за функционирането на ЕС за насърчаване на енергийната ефективност и развитието на нови и възобновяеми енергийни източници, с опазването на околната среда и защитата на здравето, принципа „замърсителят плаща“, принципа на предпазните мерки и принципа на устойчивост.

38 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство считат, че тази част от първото основание е неоснователна.

*– Съображения на Съда*

39 Тъй като, както е видно от анализа на първата част от първото основание, член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС не поставя съвместимостта на помощ съгласно тази разпоредба в зависимост от условието предвидената помощ да преследва цел от общ интерес, третата част от това основание също е неоснователна, доколкото в нея Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че не е спазил тази разпоредба, като не е взел предвид принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост, за да прецени дали разглежданите мерки преследват цел от общ интерес.

40 Освен това, доколкото в тази част от първото основание Република Австрия поддържа по същество, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като на основание член 106а, параграф 3 от Договора за Евратом е отхвърлил довода ѝ, че принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост не допускат предоставянето на държавни помощи за изграждането или експлоатацията на атомна електроцентрала, следва да се отбележи, че такива принципи не са предвидени в този договор. Във връзка с опазването на околната среда в глава III, озаглавена „Здравеопазване и безопасност“, посоченият договор съдържа само разпоредби, отнасящи се по-специално до основните стандарти за опазване на здравето на населението и на работещите от опасностите, произтичащи от йонизиращите лъчения, до постоянното наблюдение на нивото на радиоактивността във въздуха, водата и почвата, както и до контрола за спазване на основните стандарти. По-специално, член 37, първа алинея от същия договор предвижда, че „[в]сяка държава членка е длъжна да предоставя на Комисията такива общи данни, които се отнасят до всеки план за изхвърляне на радиоактивни отпадъци под каквато и да е форма, което ще позволи да се определи дали осъществяването на такъв план може да предизвика радиоактивно замърсяване на водата, почвата и въздушното пространство на друга държава членка“.

41 Налага се обаче изводът, че тези разпоредби не уреждат изчерпателно въпросите за околната среда, които засягат сектора на ядрената енергетика. Следователно Договорът за Евратом допуска прилагането в този сектор на нормите на правото на Съюза в областта на околната среда.

42 В частност, както изтъква по същество Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, член 106а, параграф 3 от Договора за Евратом не може да изключи прилагането по-специално на член 37 от Хартата, съгласно който „[в]исокото равнище на опазване на околната среда и подобряването на нейното качество трябва да бъдат включени в политиките на Съюза и гарантирани в съответствие с принципа на устойчиво развитие“, на член 11 ДФЕС, съгласно който изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат включени в определянето и изпълнението на политиките и действията на Съюза, в частност за да се насърчи устойчивото развитие, и на член 194, параграф 1 ДФЕС, според който политиката на Съюза в областта на енергетиката трябва да отчита необходимостта от опазване и подобряване на околната среда. Ето защо това изискване, изразено както в Хартата, така и в Договора за функционирането на ЕС, както и произтичащите от него принципи, на които се позовава Република Австрия, намират приложение в сектора на ядрената енергетика (вж. по аналогия решение от 27 октомври 2009 г., ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, т. 87—91).

43 Същото се отнася до разпоредбите от вторичното право на Съюза в областта на околната среда. Така за атомните електроцентрали и другите ядрени реактори се прилагат разпоредбите на Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1), според които някои проекти подлежат на оценка на въздействието върху околната среда (вж. в този смисъл решение от 29 юли 2019 г., Inter-Environnement Wallonie и Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, т. 76).

44 Освен това Съдът вече е постановил, че държавна помощ, която нарушава разпоредби или общи принципи на правото на Съюза, не може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар (вж. в този смисъл решение от 15 април 2008 г., Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, т. 50 и 51).

45 От това следва, че след като член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС се прилага за държавните помощи в областта на ядрената енергетика, попадащи в обхвата на Договора за Евратом, държавна помощ за принадлежаща към този сектор икономическа дейност, чието разглеждане разкрие, че тя нарушава норми от правото на Съюза в областта на околната среда, не би могла да се обяви за съвместима с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба.

46 Следователно в точка 517 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е отхвърлил довода на Република Австрия, че принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост не допускат предоставянето на държавни помощи за изграждането или експлоатацията на атомна електроцентрала, с мотива че подобно тълкуване би било в противоречие с член 106а, параграф 3 от Договора за Евратом.

47 Следва обаче да се припомни, че ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив изглежда обоснован по други правни съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена (вж. в този смисъл решения от 9 юни 1992 г., Lestelle/Комисия, C-30/91 P, EU:C:1992:252, т. 28, от 26 март 2009 г., SELEX Sistemi Integrati/Комисия, C-113/07 P, EU:C:2009:191, т. 81 и от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 150).

48 Следва обаче да се отбележи, от една страна, че съгласно член 194, параграф 1, букви а) и б) ДФЕС в рамките на създаването или функционирането на вътрешния пазар политиката на Съюза в областта на енергетиката цели да гарантира функционирането на енергийния пазар и сигурността на енергийните доставки в Съюза. В това отношение Съдът вече е отбелязал, че

член 194, параграф 1, буква б) ДФЕС определя сигурността на енергийните доставки в Европейския съюз като една от основните цели на политиката на Съюза в областта на енергетиката (решение от 29 юли 2019 г., Inter-Environnement Wallonie и Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, т. 156). От друга страна, член 194, параграф 2, втора алинея ДФЕС предвижда, че мерките, взети от Европейския парламент и Съвета, не засягат правото на дадена държава членка да определя условията за използване на енергийните си ресурси, да избира между различни енергийни източници и да определя общата структура на енергийното си снабдяване, без да изключва възможността в резултат на това да бъде избрана ядрената енергетика.

49 По този начин, тъй като съгласно посочените разпоредби от Договора за функционирането на ЕС изборът на ядрената енергетика принадлежи на държавите членки, изглежда, че целите и принципите на правото на Съюза в областта на околната среда и преследваните с Договора за Евратом цели, припомнени в точка 33 от настоящото решение, не са в противоречие, поради което, противно на поддържаното от Република Австрия, не може да се счита, че при всички обстоятелства принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост не допускат предоставяне на държавни помощи за изграждането или експлоатацията на атомна електроцентрала.

50 От това следва, че допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото, установена в точка 46 от настоящото решение, е без значение за основателността на отхвърлянето на довода на Република Австрия, посочен в точка 40 от него, и следователно за диспозитива на обжалваното съдебно решение, поради което третата част от първото основание е ирелевантна в това отношение.

51 Поради това първото основание на жалбата трябва да бъде отхвърлено.

***По второто основание***

52 Във второто си основание Република Австрия твърди, че разглежданите мерки неправилно са приети за съвместими с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС. Всъщност в обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно определил релевантната икономическа дейност по смисъла на тази разпоредба и не проверил дали е налице пазарна неефективност.

*Доводи на страните*

53 В рамките на първата част от това основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че е приел, че проверката на съвместимостта на дадена помощ се отнася не толкова до подпомаганата икономическа дейност, колкото до преследвания обществен интерес, и така в точка 105 от обжалваното съдебно решение е отбелязал, че Комисията е преценила, че изграждането на Hinkley Point C има за цел развитието на икономическа дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, въпреки че в спорното решение тази институция не е определила границите на насърчаваната с разглежданите мерки дейност и така е нарушила тази разпоредба. Освен това Общият съд не изложил преценката си по въпроса каква е тази дейност, така че обжалваното съдебно решение било опорочено от липса на мотиви в това отношение.

54 Във втората част от второто основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точки 139 и 144 от обжалваното съдебно решение е приел, че съответната икономическа дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС е насърчаването на ядрената енергетика, като по този начин е ограничил анализа на съвместимостта на помощта.

55 Според Република Австрия икономическата дейност, която е трябвало да бъде взета предвид, за да се прецени съвместимостта на разглежданите мерки, е производството на електроенергия, като се има предвид, че изразът „икономическа дейност“ се отнася до група от предприятия, произвеждащи взаимозаменяеми продукти, че Регламент (ЕС) 2015/2282 на Комисията от 27 ноември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията по отношение на формулярите за уведомление и формулярите за информация (ОВ L 325, 2015 г., стр. 1) посочва, като се позовава на кода по NACE, този сектор на дейност, а не атомните електроцентрали, че дерогациите в областта на държавните помощи трябва да се тълкуват стриктно, че Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. предвиждат, че помощите за енергията от възобновяеми източници трябва да допринасят за развитието на този сектор и че по принцип Комисията основава преценката си на пазара на електроенергия. Ако обаче Общият съд беше преценил разглежданите мерки с оглед на техния принос за развитието на сектора на производство на електроенергия, той щял да достигне до друг извод, по-специално по въпроса дали помощта трябва да се счита за допустима и пропорционална.

56 В рамките на третата част от второто основание Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, изтъква, че в точки 151 и 240 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е приел, че наличието на пазарна неефективност не е необходимо условие за съвместимостта на дадена помощ и че в случая без намесата на Обединеното кралство инвестициите в нови ядрени производствени мощности нямало да се направят своевременно.

57 Комисията и Словашката република считат, че първата част е недопустима. Според Комисията тази част не отговаря на изискванията в жалбата да се посочват точно критикуваните точки от обжалваното съдебно решение и да се съдържа кратко, но разбираемо изложение на изтъкнатите основания. Освен това с някои доводи се атакувало спорното решение, а не обжалваното съдебно решение. Според Словашката република в споменатата част се посочват пороци на спорното решение, които не са могли да бъдат установени служебно, или в зависимост от това как се тълкува, само се повтаря изложен в първоинстанционното производство довод.

58 По същество Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че второто основание е неоснователно.

*Съображения на Съда*

59 Що се отнася до допустимостта на първата част от второто основание, най-напред следва да се отбележи, че в нея се споменава точка 105 от обжалваното съдебно решение. По този начин изискванията на член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда са изпълнени. По-нататък, макар в подкрепа на тази част Република Австрия да упреква Комисията, че не е уточнила каква е насърчаваната с разглежданите мерки икономическа дейност, с посочената част като цяло се цели Съдът да установи, че Общият съд не е отбелязал този пропуск, който според нея представлява порок, засягащ спорното решение. Накрая, в същата част Република Австрия действително не изтъква нов довод, както е видно по-специално от точка 139 от обжалваното съдебно решение, а цели да критикува от правна гледна точка основателността на

дадения от Общия съд отговор на нейния довод, което е допустимо в производството пред Съда (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2018 г., Чешка република/Комисия, C-4/17 P, EU:C:2018:678, т. 24 и цитираната съдебна практика). От това следва, че повдигнатите от Комисията и от Словашката република възражения за недопустимост трябва да се отхвърлят.

60 По същество, що се отнася, на първо място, до първите две части от второто основание, от член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС следва, че за да бъдат обявени за съвместими с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба, помощите трябва да могат да улеснят развитието на някои дейности или на някои икономически региони. Що се отнася до проверката дали дадена помощ може да улесни развитието на икономическа дейност, тази разпоредба не изисква да се установи продуктовият пазар, в който се вписва дейността, тъй като установяването на този пазар е релевантно само за да се провери дали предвидената помощ не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес, което представлява второто условие, от което според тази разпоредба зависи съвместимостта на дадена помощ.

61 В случая в точка 105 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че изграждането на Hinkley Point C има за цел да развива дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, като отбелязва по-специално, че от спорното решение е видно, че това изграждане има за цел да замести остаряващи ядрени производствени мощности, чието затваряне е планирано, и че технологията, която трябва да се използва в този блок, е по-развита от използваната в съществуващите централи.

62 В точки 139 и 144 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля доводите на Република Австрия, че от една страна, Комисията не е уточнила каква икономическа дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС трябва да бъде насърчавана с разглежданите мерки, и от друга страна, че тази разпоредба и член 2, буква в) от Договора за Евратом изискват развитие на дейността, а не само заместваща мярка. За тази цел той констатира, че съгласно съображение 392 от спорното решение дейността, насърчавана с разглежданите мерки, се състои в насърчаване на ядрената енергетика, че тази цел, и по-специално целта да се стимулират предприятията да инвестират в нови ядрени производствени мощности, отговаря на изискванията на тези разпоредби и че фактът, че тези нови мощности е трябвало да заменят остаряващи ядрени производствени мощности, не дава възможност да се приеме, че не е налице развитие по смисъла на тези разпоредби.

63 Макар Общият съд да е изтъкнал целта на разглежданите мерки, от тези мотиви на обжалваното съдебно решение е видно, че той е постановил, че без да допусне грешка, Комисията е приела, че тези мерки могат да развият производството на ядрена енергия, което действително представлява икономическа дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

64 Освен това следва да се отбележи, че в точка 231 от обжалваното съдебно решение, която не е посочена в жалбата, Общият съд отбелязва, че Комисията е установила либерализирания пазар на производство и доставка на електроенергия като засегнатия от разглежданите мерки пазар и е констатирал, че тези мерки биха довели до нарушаване на конкуренцията и до въздействие върху търговията. От това следва, че Общият съд е разгледал дали Комисията надлежно е установила съответния пазар, за да прецени дали е изпълнено второто условие, предвидено в член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

65 Следователно, като се е произнесъл по този начин, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото и не е допуснал неизпълнение на задължението за мотивиране.

66 Що се отнася, на второ място, до третата част от второто основание, следва да се отбележи, че макар в рамките на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС Комисията да може да приеме, че е необходимо да провери дали предвидената помощ позволява да се отстрани пазарна

неефективност, за да прецени съвместимостта на тази помощ с вътрешния пазар, наличието на такава неефективност обаче не е условие, за да се обяви, че помощта е съвместима с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба.

67 Ето защо Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 151 от обжалваното съдебно решение е приел, че макар наличието на пазарна неефективност да може да представлява релевантен фактор за обявяване на държавна помощ за съвместима с вътрешния пазар, липсата на такава неефективност не води непременно до неизпълнение на условията, предвидени в член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

68 Също така Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като, за да отхвърли доводите на Република Австрия и на Великото херцогство Люксембург, че Комисията не можела да установи наличието на пазарна неефективност, в точка 240 от това решение Общият съд отбелязва, че тази разпоредба не съдържа условие, налагащо такава неефективност. Освен това преценката на Общия съд, че развитите в спорното решение съображения позволяват да се приеме, че без намесата на Обединеното кралство инвестициите в нови ядрени производствени мощности не биха били направени своевременно, спада към фактическата преценка, която при липса на твърдение за изопачаване Съдът не може да разглежда в рамките на производство по обжалване (вж. в този смисъл решение от 4 февруари 2020 г., Uniwersytet Wrocławski и Полша/REA, C-515/17 P и C-561/17 P, EU:C:2020:73, т. 47).

69 Тъй като нито една от частите му не е обоснована, второто основание на жалбата трябва да се отхвърли.

***По третото основание***

70 В третото си основание Република Австрия твърди, че в обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил проверката за пропорционалност на разглежданите мерки, която не била направена в достатъчна степен от Комисията.

*По първата част от третото основание*

*– Доводи на страните*

71 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че е ограничил анализа на пропорционалността на разглежданите мерки, като е свел преследваната с тях цел от обществен интерес единствено до целта за създаване на нови ядрени производствени мощности, при положение че Комисията е трябвало да провери дали и доколко не съществуват други, по-пропорционални средства за покриване на нуждите от електроенергия в Обединеното кралство.

72 Така, посочвайки в точки 405, 413 и 507 от обжалваното съдебно решение, че изграждането на Hinkley Point C има за цел единствено да ограничи спада на приноса на ядрената енергия към нуждите от електроенергия и да гарантира по-големи доставки, Общият съд презумирал, че последните можело да бъдат гарантирани само чрез високо базово производство на ядрена енергия, макар положението на страните, които гарантират своите доставки на електроенергия, без да използват ядрената енергия, да доказвало, че достатъчно производство може да се постигне по друг начин.

73 Този подход бил произволен и нарушавал принципа на равно третиране, гарантиран в член 20 от Хартата, тъй като пропорционалността на помощите за производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници се разглеждала от Комисията не в рамките на пазара на енергия от възобновяеми източници, а в рамките на общия пазар на електроенергия.

74 Комисията и Словашката република считат, че тази част от третото основание е недопустима, доколкото цели да постави под въпрос преценка на фактите.

75 По същество Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че тази част е необоснована.

*– Съображения на Съда*

76 Що се отнася до доводите на Република Австрия във връзка със съображенията в обжалваното съдебно решение, че по същество, за да се гарантира сигурността на доставките на електроенергия, изграждането на Hinkley Point C цели единствено да ограничи спада на приноса на ядрената енергия към общите нужди от електроенергия, който не би могъл да се компенсира с производството на енергия от възобновяеми източници, следва да се констатира, че те имат за цел да поставят под въпрос направените от Общия съд преценки от фактически характер, и следователно са недопустими в рамките на производство по обжалване в съответствие с припомнената в точка 68 от настоящото решение съдебна практика.

77 По същество следва да се констатира, че в точка 405 от обжалваното съдебно решение, що се отнася до възприетите от Комисията положителни последици от разглежданите мерки, Общият съд отбелязва, че тези мерки са част от съвкупност от мерки в областта на енергийната политика, приети от Обединеното кралство в рамките на реформата на пазара на електроенергия, с които се цели постигане на сигурност на доставките, диверсифициране на източниците и намаляване на въглеродните емисии, че Обединеното кралство имало нужда от нови мощности за производство на енергия, годни да доставят около 60 GW, че с оглед на прогнозите за затваряне на съществуващи атомни и въглищни електроцентрали, изграждането на Hinkley Point C има за цел да ограничи спада на приноса на ядрената енергия към общите нужди от електроенергия и че според Комисията не било възможно бъдещият недостиг на мощности за производство на енергия — който се дължи, от една страна, на увеличено търсене, а от друга страна, на затварянето на съществуващи атомни и въглищни електроцентрали — да се преодолее единствено чрез използването на възобновяеми енергийни източници.

78 В точка 413 от обжалваното съдебно решение Общият съд също така отбелязва, че според Комисията непостоянният характер на много от технологиите за възобновяеми енергийни източници не позволява да бъдат подходяща алтернатива на технологиите с базово натоварване, каквато е ядрената енергия, че еквивалентът на мощност, която трябва да доставя Hinkley Point C, ще съответства на мощност от 14 GW от вятърна инсталация на сушата, или 11 GW от офшорна вятърна инсталация, и че не е реалистично такъв капацитет за производство на вятърна енергия да се осигури в същите срокове като предвидените за изграждането на Hinkley Point C.

79 В точка 507 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че съгласно предоставената от Комисията информация проектът за изграждане на Hinkley Point C цели единствено да се предотврати драстичен спад на приноса на ядрената енергия към общите нужди от електроенергията и че предвид правото на Обединеното кралство да определя своя енергиен микс и като източник в него да запази ядрената енергия, което право произтича от член 194, параграф 2, втора алинея ДФЕС, както и от член 1, втора алинея, член 2, буква в) и

член 192, първа алинея от Договора за Евратом, решението да се запази ядрената енергия в структурата на енергийното снабдяване, не може да се счита за явно несъразмерно с оглед на положителните последици от разглежданите мерки.

80 От тези констатации и съображения следва, че противно на поддържаното от Република Австрия, Общият съд е разгледал пропорционалността на въпросните мерки не само с оглед на целта за създаване на нови ядрени производствени мощности, а с оглед на нуждите на Обединеното кралство от снабдяване с електроенергия, като същевременно правилно е припомнил, че последното е свободно да определи състава на своя енергиен микс.

81 Ето защо първата част от третото основание е частично недопустима и частично неоснователна.

*По втората част от третото основание*

– *Доводи на страните*

82 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 468 и сл. от обжалваното съдебно решение е пренебрегнал значението на прецедент на спорното решение, като по подобие на Комисията е преценил поотделно последиците от разглежданите мерки и е ограничил проверката за пропорционалност само до действително доказуемите нарушения на конкуренцията и въздействия върху търговията, които са причинени от тези мерки, разглеждани поотделно.

83 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че тази част е необоснована.

– *Съображения на Съда*

84 Следва да се припомни, че съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС откритата от Комисията съгласно тази разпоредба процедура по разглеждане на план за предоставяне или изменение на помощи има за предмет плана, за който последната е уведомена. За прилагането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС тази институция трябва да провери дали е изпълнено второто условие, от което зависи съвместимостта на дадена помощ съгласно тази разпоредба, като изследва дали предвидената помощ не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

85 От това следва, че проверката, която трябва да направи тази институция, се отнася само до последиците от предвидената помощ с оглед на информацията, с която тя е могла да разполага към момента на постановяване на решението си (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., Комисия/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, т. 70), и не може да се основава на спекулации относно значението на прецедент на решението, което тя следва да вземе, или на други съображения относно кумулативния ефект на тази помощ и други проекти за помощ, които могат да се осъществят в бъдеще.

86 Ето защо Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е ограничил проверката на пропорционалността на разглежданите мерки само до предизвиканите от тях нарушения на конкуренцията и въздействия върху търговията.

87 От това следва, че втората част от третото основание е неоснователна.

*По третата част от третото основание*

*– Доводи на страните*

88 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точки 470 и 499 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил твърдението ѝ, че разглежданите мерки водят до непропорционална дискриминация по отношение на другите технологии, като е отбелязал, че в съображение 403 от спорното решение Комисията е посочила, че договорът за разлика не дискриминира прекомерно другите технологии, тъй като те можели да бъдат достатъчно подкрепяни чрез използването на същия вид инструмент, с изключение на адаптациите, необходими предвид различията в технологиите. Като потвърждава това оплакване, Република Австрия поддържа, че неравното третиране от гледна точка на правото в областта на държавните помощи на производители на един и същ продукт, които са конкуренти на същия пазар, води до структурни и несъразмерни нарушения на конкуренцията.

89 Словашката република счита, че тази част от третото основание е недопустима, тъй като с нея отново се повтаря изтъкнато пред Общия съд основание, че тя е твърде обща и неточна, защото не посочва в какво се състояла допуснатата грешка при прилагане на правото, и че има за цел ново разглеждане на фактите.

90 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария и Обединеното кралство твърдят, че тази част не е обоснована.

*– Съображения на Съда*

91 Според постоянната съдебна практика от член 256 ЕО, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя това искане. Жалбата, която не съдържа доводи, насочени конкретно към установяване на грешката при прилагане на правото, която опорочава обжалваното съдебно решение, а само възпроизвежда вече изложени пред Общия съд основания и доводи, не отговаря на това изискване. Всъщност подобна жалба представлява в действителност просто искане за преразглеждане на подадената пред Общия съд искова молба или жалба, което е извън компетентността на Съда (решение от 26 януари 2017 г., Villeroy & Boch/Комисия, C-625/13 P, EU:C:2017:52, т. 69 и цитираната съдебна практика).

92 Като възпроизвежда оплакването си пред Общия съд, Република Австрия обаче не излага причините, поради които в точки 470 и 499 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

93 Ето защо третата част от третото основание е недопустима.

*По четвъртата част от третото основание*

*– Доводи на страните*

94 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 515 и сл. от обжалваното съдебно решение не е извършил проверка на пропорционалността на разглежданите мерки, като не е съпоставил положителните и отрицателните им последици, и по-специално отрицателните им последици за околната среда, които Комисията е била длъжна да вземе предвид. Недостатъчното съпоставяне от страна на

Общия съд се дължало по-специално на неотчитането на разходите за третиране и съхранение на ядрени отпадъци, които били необходима последица от пускането в експлоатация на атомната електроцентрала, и в случай че операторът бъде освободен от тях, щели да бъдат част от разглежданата помощ. Поради това не били разбираеми причините, поради които в точка 355 от това решение разходите, свързани с управлението на отпадъците, не са били счетени за обхванати от спорното решение, нито съображението, изложено в точка 359 от посоченото съдебно решение, че Република Австрия не е подала жалба срещу решение на Комисията относно прехвърлянето на ядрени отпадъци.

95 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че тази част е неоснователна.

– *Съображения на Съда*

96 В точки 505—530 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал и отхвърлил всички доводи на Република Австрия, с които се оспорва съпоставката на положителните и отрицателните последици от разглежданите мерки, направена от Комисията в спорното решение. Следователно доводът на Република Австрия, че Общият съд е пропуснал да разгледа пропорционалността на посочените мерки, като не е съпоставил положителните и отрицателните им последици, е неоснователен.

97 Що се отнася до довода, изтъкнат пред Общия съд, че Комисията не е отчела в достатъчна степен принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост, в точки 515—517 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отбелязал, че тъй като разглежданите мерки не са насочени конкретно към осъществяването на тези принципи, Комисията не е била длъжна да ги вземе предвид при установяването на предимствата, произтичащи от тези мерки.

98 Той припомня, че при прилагането на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС Комисията трябва да съпостави предимствата на разглежданите мерки и тяхното отрицателно въздействие върху вътрешния пазар. Според него обаче, макар че опазването на околната среда трябва да бъде включено в определянето и прилагането на политиките на Съюза, и по-конкретно предназначените да създадат вътрешния пазар, строго погледнато, то не е един от съставните елементи на този вътрешен пазар, определен като пространство без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали.

99 Поради това той приема, че при установяването на отрицателните последици от разглежданите мерки Комисията не е трябвало да взема предвид степента, в която тези мерки са неблагоприятни за осъществяването на този принцип, което важи и за принципите на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост, на които се позовава Република Австрия.

100 В това отношение следва да се припомни, че — както е видно от анализа на третата част от първото основание — изискването за опазване и подобряване на околната среда, изразено по-специално в член 37 от Хартата, както и в член 11 и член 194, параграф 1 ДФЕС, както и разпоредбите от правото на Съюза в областта на околната среда намират приложение в сектора на ядрената енергетика. От това следва, че когато Комисията проверява дали държавна помощ за принадлежаща към този сектор икономическа дейност отговаря на първото условие по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, припомнено в точка 19 от настоящото решение, тя трябва, както бе посочено в точки 44 и 45 от него, да провери дали посочената дейност не нарушава разпоредбите от правото на Съюза в областта на околната среда. Ако установи нарушение на тези разпоредби, тя е длъжна да обяви посочената помощ за несъвместима с вътрешния пазар без друга форма на разглеждане.

101 Що се отнася обаче до въпроса дали такава държавна помощ отговаря на второто условие по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, припомнено също в точка 19 от настоящото решение, съгласно което тази помощ не трябва да засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес, това условие изисква, както правилно приема Общият съд, да се съпоставят положителните последици от предвидената помощ за развитието на дейностите, които тя цели да подкрепи, и отрицателните последици, които може да има тази помощ за вътрешния пазар. Съгласно 26, параграф 2 ДФЕС обаче вътрешният пазар „обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на Договорите“. Следователно разглеждането на второто условие, предвидено в член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, изисква Комисията да вземе предвид отрицателните последици от държавната помощ за конкуренцията и търговията между държавите членки, но не изисква да се вземат предвид евентуални отрицателни последици, различни от посочените.

102 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че при установяването на отрицателните последици от разглежданите мерки Комисията не е трябвало да взема предвид степента, в която те са неблагоприятни за осъществяването на принципите на опазване на околната среда, на предпазните мерки, на „замърсителят плаща“ и на устойчивост, на които се позовава Република Австрия.

103 Освен това Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 520 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил довода, че Комисията не е взела предвид разходите за съхраняване на ядрени отпадъци, като се е позовал на констатацията в точка 355 от това съдебно решение, че мерките за помощ, обявени за съвместими в спорното решение, се отнасят единствено до изграждането и експлоатацията на атомна електроцентрала, а не до евентуална държавна помощ за покриване на разходите за управление и съхраняване на тези отпадъци. Доколкото, както отбелязва Общият съд в точка 359 от посоченото съдебно решение, Обединеното кралство е предоставило такава държавна помощ едва след приемането на спорното решение, правилно е установено в тази точка, че предоставянето на посочената помощ не може да бъде взето предвид при разглеждането на законосъобразността на спорното решение.

104 От това следва, че четвъртата част от третото основание е неоснователна. Ето защо третото основание на жалбата трябва да се отхвърли.

***По четвъртото основание***

105 В четвъртото си основание Република Австрия твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид, че разглежданите мерки представляват оперативна помощ и че поради това са несъвместими с вътрешния пазар.

*Доводи на страните*

106 Като споменава точки 612 и 613 от обжалваното съдебно решение, Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че е допуснал, че за съвместими с вътрешния пазар могат да бъдат обявени оперативни помощи като предвидените в полза на Hinkley Point C, като е приел, че разграничението между инвестиционните и оперативните помощи е ирелевантно. Последните обаче били разрешени само по изключение на либерализиран пазар на стоки за ограничен период от време; те не допринасяли за развитието на дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и нарушавали условията за търговия в икономическия сектор, в който се предоставят, до степен, която противоречи на общия интерес.

107 Освен това Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията не е длъжна да прави такова разграничение извън приложното поле на Насоките на Общността относно държавната помощ за опазване на околната среда (ОВ C 72, 1994 г., стр. 3), тъй като това съображение противоречи на принципа на равно третиране.

108 Комисията, Чешката република, Френската република, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство твърдят, че това основание е неоснователно.

*Съображения на Съда*

109 Следва да се отбележи, че в рамките на това основание Република Австрия споменава само точки 612 и 613 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд е констатирал, че от решение от 26 септември 2002 г., Испания/Комисия (C-351/98, EU:C:2002:530, т. 76 и 77) следва, че Насоките на Общността относно държавната помощ за опазване на околната среда, приложими по делото, по което е постановено това решение, разграничават изрично инвестиционните и оперативните помощи, и че Комисията, която е обвързана от тази насоки, е длъжна да квалифицира разглежданата помощ в съответствие с предвидените в посочените насоки категории, но от това решение не следва, че Комисията е длъжна да се позовава на тези категории извън приложното поле на Насоките на Общността относно държавната помощ за опазване на околната среда.

110 Тези точки от обжалваното съдебно решение обаче не могат да се тълкуват независимо от предхождащите ги точки 575—609 от това решение, тъй като всички тези точки съдържат мотивите, с които Общият съд отхвърля основанието на Република Австрия, че Комисията е трябвало да квалифицира разглежданите мерки като „оперативни помощи, несъвместими с вътрешния пазар“.

111 Както е изложено в точка 575 от обжалваното съдебно решение, това основание е насочено срещу съображенията от спорното решение, в които Комисията посочва, че мерките, включващи оперативна помощ, по принцип не съответстват на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, но че разглежданите мерки трябва да се считат за еквивалентни на инвестиционна помощ, тъй като трябва да направят възможно за NNBG да се ангажира с инвестиции в изграждането на Hinkley Point C. В това отношение Комисията приема по-специално, че „по отношение на финансовото моделиране нетната настояща стойност на плащанията на цената на упражняване може да се смята за еквивалент на плащането на еднократна сума, която дава възможност на NNBG да покрие разходите за строителство“.

112 В тези мотиви Общият съд най-напред отбелязва в точки 579 и 580 от обжалваното съдебно решение, че съгласно постоянната съдебна практика помощите, предназначени за запазване на статуквото или за освобождаване на дадено предприятие от разходите, които самото то поначало би трябвало да понесе в рамките на своето текущо управление или на своята нормална дейност, не могат да се считат за съвместими с вътрешния пазар, тъй като не могат да улеснят развитието на икономическа дейност по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

113 По-нататък, в точки 581—583 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Комисията не е поставила под въпрос тази съдебна практика, а е приела, че тя не се прилага към разглежданите мерки поради спецификата на проекта и поради факта, че целта на тези мерки е да направят възможно за NNBG да се ангажира с инвестиции в изграждането на Hinkley Point C. Той приема, че този подход не е неправилен, тъй като няма пречка мярка за помощ, която отговаря на изискванията на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба, независимо от това дали тази мярка трябва да се квалифицира като „инвестиционна помощ“, или като „оперативна помощ“.

114 Накрая, в точки 584 и 585 от обжалваното съдебно решение Общият съд по-специално приема, че разглежданите мерки не могат да се считат за помощи, които само запазват статуквото, нито за помощи, ограничаващи се до намаляване на текущите и обичайните експлоатационни разходи, които дадено предприятие при всички случаи би трябвало да понесе в рамките на нормалната си дейност, като отбелязва, че ако ги нямаше, никакви инвестиции в нови ядрени производствени мощности нямаше да бъдат осъществени своевременно и че те имат стимулиращ ефект, намалявайки рисковете, свързани с инвестициите, с цел да осигурят тяхната рентабилност.

115 По-специално Общият съд отхвърля доводите на Република Австрия относно договора за разлика, като констатира по-специално в точка 589 от обжалваното съдебно решение, че става въпрос за инструмент за хеджиране на риска под формата на ценови стабилизатор, който предлага сигурност и стабилност на приходите, като по този начин има стимулиращ ефект върху инвестициите, гарантирайки фиксирано и стабилно ценово равнище.

116 В точка 593 от това решение той отбелязва, че цената на упражняване, разрешена от Комисията, отчита както цената за изграждане на Hinkley Point C, така и експлоатационните разходи на този блок, тъй като „тези разходи оказват влияние върху рентабилността на проекта и поради това се отразяват на размера, който трябва да достигне цената на упражняване, за да се вземе решение за инвестиции в нови ядрени производствени мощности“.

117 В точка 594 от посоченото съдебно решение той приема също, че фактът, че след 15 и 25 години цената на упражняване може да бъде преразгледана и че при това положение ще бъдат взети предвид данни относно оперативните разходи, не поставя под въпрос връзката между разглежданите мерки и създаването на нови ядрени производствени мощности, като се има предвид, че с оглед на факта, че оперативните разходи, въз основа на които е изчислена цената на упражняване, трябва да бъдат оценени ex ante и че срокът на експлоатация на Hinkley Point C ще бъде много дълъг, възможността за такова преразглеждане има за цел да смекчи за двете страни рисковете, свързани с дългосрочните разходи, за да се увеличи или намали размерът на цената на упражняване, гарантиран от договора за разлика.

118 Като е отхвърлил по тези съображения по-специално изтъкнатото пред него основание, че Комисията е трябвало да квалифицира разглежданите мерки като оперативни помощи, несъвместими с вътрешния пазар, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото.

119 Всъщност, на първо място, Общият съд правилно е припомнил, че оперативните помощи по принцип не могат да отговарят на условията за прилагане на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тъй като не може да се счита, че такива помощи, доколкото се ограничават до запазване на съществуващо положение или до намаляване на текущите и обичайните оперативни разходи, които дадено предприятие при всички случаи би трябвало да понесе в рамките на нормалната си дейност, имат за цел да улеснят развитието на икономическа дейност и могат да засегнат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес (вж. в този смисъл решения от 6 ноември 1990 г., Италия/Комисия, C-86/89, EU:C:1990:373, т. 18, от 5 октомври 2000 г., Германия/Комисия, C-288/96, EU:C:2000:537, т. 88—91 и от 21 юли 2011 г., Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt/Комисия, C-459/10 P, непубликувано, EU:C:2011:515, т. 33—36).

120 На второ място, като е приел по същество, че Комисията не е допуснала грешка, като е констатирала, че разглежданите мерки позволяват на NNBG да се ангажира с изграждането на Hinkley Point C и че без тях не може да се създадат нови ядрени производствени мощности, Общият съд надлежно е проверил, че всички тези мерки могат да улеснят развитието на икономическа дейност и не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

121 На трето място, за да извърши тази проверка, Общият съд не е бил длъжен да квалифицира формално разглежданите мерки като „инвестиционна помощ“ или като „оперативна помощ“, както е бил длъжен да направи, за да прецени извършената от Комисията проверка на съвместимостта на помощ, за която се прилагат Насоките на Общността относно държавната помощ за опазването на околната среда. Впрочем от мотивите на обжалваното съдебно решение е видно, че според Комисията разглежданите мерки трябва да се считат за еквивалентни на инвестиционна помощ и че Общият съд е потвърдил тази преценка.

122 От това следва, че четвъртото основание на жалбата е неоснователно и следователно трябва да бъде отхвърлено.

***По петото основание***

123 В петото си основание Република Австрия твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, от една страна, като е определил в недостатъчна степен елементите на помощта и от друга страна, като не е установил неспазване на Известието на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ C 155, 2008 г., стр. 10, наричано по-нататък „Известието относно гаранциите“).

*По първата част от петото основание*

*– Доводи на страните*

124 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че не е определил в достатъчна степен елементите на помощта. Като се позовава на точка 251 и сл. от обжалваното съдебно решение, Република Австрия изтъква, че противно на изложеното от Общия съд, тя не е твърдяла, че разглежданите мерки не са точно определими количествено, а че елементите на помощта не са били определени в достатъчна степен, при това в нарушение на цяла поредица от насоки и регламенти в областта на държавните помощи, както е изложила в жалбата си пред Общия съд.

125 Не била разбираема причината, поради която тези регламенти и насоки не били приложими в настоящия случай, като се имат предвид принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация. Тази неопределеност възпрепятствала правилната преценка на пропорционалността на помощта и тъй като първоначалният бюджет не бил определяем, също така не позволявала в случай на увеличаване на бюджета да се спази задължението за извършване на ново уведомление в съответствие с член 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9) във връзка с член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година относно прилагането на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 140, 2004 г., стр. 1), според които увеличение на одобрения от Комисията първоначален бюджет от 20 % води до изменение на помощта. Ето защо изводът на Общия съд в точка 361 от обжалваното съдебно решение, че евентуалното отпускане на допълнителни държавни помощи не е предмет на спорното решение, бил погрешен.

126 Освен това Република Австрия поддържа, че неопределяемостта на разходите за третиране и съхраняване на ядрени отпадъци и мярката за помощ в случай на предсрочно затваряне на атомната електроцентрала Hinkley Point доказват, че елементите на помощта не са били определени. Що се отнася до мярката за помощ в случай на предсрочно затваряне, в точка 279

от обжалваното съдебно решение се потвърждавало, че точните условия на механизма за компенсация не били известни на Комисията към датата на приемане на спорното решение и че следователно тази институция не разполагала с информация, която потвърждавала невъзможността за каквото и да било свръхкомпенсиране, което никога не можело да бъде изключено. Само по себе си това основание трябвало да доведе до отхвърляне на разглежданите мерки.

127 Комисията изтъква, че доводът на Република Австрия относно приложимостта на различните регламенти и насоки е недопустим, тъй като Република Австрия не е представила никакви данни за естеството на допуснатата грешка при прилагане на правото. Според Комисията недопустими са и другите изтъкнати доводи, тъй като те не са били посочени пред Общия съд. Словашката република счита също, че тези доводи са недопустими или защото повтарят изложените пред Общия съд доводи, или защото са твърде общи и неточни.

128 Комисията, Френската република, Унгария и Обединеното кралство твърдят, че тази част от петото основание във всички случаи е неоснователна.

*– Съображения на Съда*

129 Най-напред следва да се отбележи, че в точка 113 от жалбата си пред Общия съд Република Австрия изтъква, че „[п]оради недостатъчното определяне на елемента на помощ в крайна сметка не само размерът на различните мерки за помощ, но и размерът на брутния еквивалент на безвъзмездна помощ за всички помощи, остават несигурни“, така че a priori за Комисията е било невъзможно да провери съвместимостта на разглежданите мерки с вътрешния пазар. При това положение не изглежда Общият съд да е изопачил довода на Република Австрия, като в точка 247 от обжалваното съдебно решение е посочил, че последната поддържа по същество, че едва след като определи точния размер на еквивалента на безвъзмездна помощ за разглежданите мерки, Комисията е могла да се произнесе по тяхната съвместимост с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

130 По-нататък, доводът на Република Австрия, че недостатъчното определяне на помощта води до нарушение на „цяла поредица насоки и регламенти“, вече изложен в жалбата ѝ пред Общия съд, трябва да се обяви за недопустим поради съображенията, изложени в точка 91 от настоящото решение. Всъщност жалбата препраща към доводите, изложени по този въпрос пред Общия съд, и не посочва точно допуснатите от него грешки при прилагане на правото. Същото се отнася и за довода, че не било възможно да се прецени правилно пропорционалността на дадена помощ, ако нейните елементи не са били определени в достатъчна степен, доколкото не са посочени точно пороците на обжалваното съдебно решение.

131 Също така недопустим е и доводът на Република Австрия относно изменението на съществуваща помощ, изведен от нарушение на член 1, буква в) от Регламент № 2015/1589 във връзка с член 4, параграф 1 от Регламент № 794/2004, тъй като този довод не е бил повдигнат пред Общия съд (вж. в този смисъл решения от 19 юли 2012 г., Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия, C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479, т. 111 и от 28 юли 2016 г., Tomana и др./Съвет и Комисия, C-330/15 P, непубликувано, EU:C:2016:601, т. 33).

132 Освен това в жалбата си Република Австрия не оспорва точка 266 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд припомня, че даденото от Комисията разрешение се отнася само до проекта във вида, в който ѝ е бил съобщен, и че всяко последващо изменение, което оказва влияние върху оценката на съвместимостта на разглежданите мерки с вътрешния пазар, трябва да бъде предмет на ново уведомление.

133 В този контекст Република Австрия посочва точка 361 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд мотивира отхвърлянето на довода ѝ, че допълнителни помощи за Hinkley Point C биха могли евентуално да бъдат отпуснати под формата на държавна гаранция в бъдеще. Въпреки това по съображение, аналогично на изложеното в точка 103 от настоящото решение, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е посочил, че този довод не може да постави под въпрос законосъобразността на спорното решение и следователно не може да бъде взет предвид в рамките на жалбата, с която е сезиран, чийто единствен предмет е искането за отмяна на това решение относно разглежданите мерки.

134 Също така, както бе констатирано в посочената точка 103, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил довода за неопределяемостта на разходите за третиране и съхраняване на ядрени отпадъци, като в точка 355 от обжалваното съдебно решение посочва, че мерките за помощ, обявени от Комисията за съвместими, се отнасят единствено до договора за разлика, до споразумението с министъра, както и до кредитната гаранция, и че спорното решение не засяга евентуална държавна помощ, предоставена от Обединеното кралство за покриване на разходите, свързани с управлението и съхраняването на тези отпадъци.

135 Накрая, що се отнася до довода относно мярката за помощ в случай на предсрочно затваряне на атомната електроцентрала Hinkley Point и евентуалната свръхкомпенсация, Република Австрия не доказва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 279 от обжалваното съдебно решение, след като е приел, че точните условия на механизма за компенсация не са известни на Комисията към датата на приемане на спорното решение, че в последното Комисията само е разрешила проекта, за който Обединеното кралство е направило уведомление, и че ако след приемането на това решение Обединеното кралство реши да изплати компенсация над сумата, която е необходима, за да компенсира лишаването от собственост, това би било предимство, което няма да е обхванато от обжалваното решение и поради това Комисията следва да бъде уведомена за него.

136 Оттук следва, че първата част от петото основание е частично недопустима и частично неоснователна.

*По втората част от петото основание*

*– Доводи на страните*

137 Република Австрия, подкрепяна от Великото херцогство Люксембург, упреква Общия съд, че в точка 309 от обжалваното съдебно решение е оставил нерешен въпроса дали Комисията е трябвало да приложи Известието относно гаранциите, като само е подсказал, че критериите от това известие така или иначе били спазени.

138 Раздел 4.2 от Известието относно гаранциите при всички случаи налагал количествено определяне на елемента на помощ, съдържащ се в дадената гаранция, а именно предоставеното по този начин на получателя предимство. Поради това била неразбираема преценката на Общия съд в точка 300 от обжалваното съдебно решение, че кредитната гаранция е подчинена на обичайни пазарни условия. Общият съд се отклонил от съдебната практика относно предоставеното предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

139 Република Австрия препраща също така към раздели 3.2 и 4.1 от Известието относно гаранциите, съгласно които при наличие на индивидуални гаранции Комисията трябва да провери дали заемополучателят няма финансови затруднения по смисъла на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднено положение (ОВ C 244, 2014 г., стр. 2, наричани по-нататък „Насоките за

предприятията в затруднение“). Като се има предвид, че в случая условията за съответствие с тези насоки не са изпълнени, Комисията не можела да обяви кредитната гаранция за съвместима с вътрешния пазар. Вместо да отбележи тази грешка, в точка 338 от обжалваното съдебно решение Общият съд обърнал тежестта на доказване, посочвайки, че Република Австрия и Великото херцогство Люксембург не са обяснили в каква степен EDF се сблъсквало с финансови затруднения.

140 Освен определянето на елемента на помощ, в раздел 4.1, буква б) от Известието относно гаранциите се предвиждало, че държавната гаранция трябва да се отнася до определена максимална сума и да бъде ограничена във времето. Обжалваното съдебно решение било опорочено и от грешка при прилагане на правото в това отношение.

141 Комисията счита, че тази част е недопустима, тъй като не позволява да се разбере какви са допуснатите от Общия съд грешки при прилагане на правото, които могат да доведат до отмяна на обжалваното съдебно решение.

142 При всички положения Комисията, Френската република, Унгария, Словашката република и Обединеното кралство считат, че тази част не е основателна.

*– Съображения на Съда*

143 Следва да се отбележи, че в точка 309 от обжалваното съдебно решение Общият съд изтъква, че „[н]езависимо […] от въпроса дали в случая Комисията е била длъжна да вземе предвид критериите, предвидени в Известието относно гаранциите, доводите на Великото херцогство Люксембург и Република Австрия следва да бъдат отхвърлени поради следните причини“. Тези причини са изложени в точки 310—349 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд отговаря точка по точка на всички изтъкнати доводи, с които се цели да се докаже, че Комисията не е спазила това известие.

144 Измежду тези точки обаче в жалбата се посочва само точка 338 от това решение, в която Общият съд изтъква, че с представените от Република Австрия и Великото херцогство Люксембург доказателства не може да се установи, че EDF имало финансови затруднения по смисъла на точка 9 от Насоките за предприятията в затруднение, и че поради това следва да се отхвърли доводът на тези държави членки, че тъй като EDF било предприятие в затруднение, Комисията трябвало да приеме, че елементът на помощ, съдържащ се в кредитната гаранция, е бил в същия размер като действително покритата от тази гаранция сума.

145 От това следва, че първият довод на Република Австрия, че Общият съд оставил нерешен въпроса дали Комисията трябва да приложи Известието относно гаранциите, е неоснователен, доколкото Общият съд все пак е разгледал всички доводи, изведени от неспазването на това известие, и дадените от него отговори на тези доводи, с изключение на съдържащия се в точка 338 от обжалваното съдебно решение отговор, не са критикувани.

146 В точка 300 от обжалваното съдебно решение, посочена във втория довод на Република Австрия, Общият съд отхвърля довода на тази държава членка, че Комисията е допуснала грешка, като при преценката на риска от неизпълнение на проекта с оглед на определянето на подходяща гаранционна ставка е взела предвид последиците от договора за разлика и от споразумението с министъра. Той отбелязва по същество, че няма пречка тези последици да се вземат предвид, тъй като разглежданите мерки образуват едно цяло и последиците от тях, по-специално гарантираният с договора за разлика приходен поток, са фактори, които са от значение за анализа на вероятността от риск от неизпълнение на проекта.

147 Налага се обаче изводът, че този довод се основава на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение, доколкото в точка 300 от него не се посочва, че въпреки отчитането на договора за разлика и на споразумението с министъра, кредитната гаранция е била подчинена на обичайните пазарни условия.

148 Що се отнася до третия довод на Република Австрия, че Общият съд не е констатирал, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото с оглед на Известието относно гаранциите, което налага да се провери дали заемополучателят не е в затруднено финансово положение по смисъла на Насоките за предприятията в затруднение, и е объркал в това отношение доказателствената тежест в точка 338 от обжалваното съдебно решение, следва да се отбележи, от една страна, че частите от това известие, на които се основава тази държава членка, се отнасят не до преценката на съвместимостта на дадена помощ с вътрешния пазар, а до наличието на държавна помощ.

149 От друга страна, точка 338 от това решение, която единствено е посочена от Република Австрия в подкрепа на този довод, само приключва направения в точки 323—337 от това решение анализ на твърденията на Република Австрия и на Великото херцогство Люксембург, че доказателствата, които те са представили за първи път в хода на производството пред Общия съд, установявали, че EDF е имало финансови затруднения. Като обаче след разглеждането на тези доказателства е стигнал до извода, че с тях не може да се установи, че EDF има финансови затруднения по смисъла на параграф 9 от Насоките за предприятията в затруднение, Общият съд не е объркал тежестта на доказване, както твърди Република Австрия. Ето защо този довод не е обоснован.

150 Що се отнася до последния довод на Република Австрия, че публичната гаранция трябва да се отнася до определена максимална сума и да бъде ограничена във времето, следва да се отбележи, че в съответствие с припомнената в точка 91 от настоящото решение съдебна практика той е недопустим, тъй като не посочва точно пороците на решението, чиято отмяна се иска.

151 Ето защо втората част от петото основание е частично недопустима и частично неоснователна. Поради това петото основание на жалбата трябва да се отхвърли.

152 С оглед на всички изложени по-горе съображения жалбата следва да се отхвърли.

**По съдебните разноски**

153 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

154 В случая, след като Комисията е направила искане за осъждането на Република Австрия и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски във връзка с производството по обжалване, и тези на Комисията.

155 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединеното кралство понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда Република Австрия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски във връзка с производството по обжалване, и тези на Европейската комисия.**

**3) Чешката република, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи